

Единъ брой 2 гроша.

ТУРЦИЯ

Единъ брой 2 гроша.

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, НАУКА, КНИЖЕВНОСТЬ, ЗЕМЛЕДѢЛІЕ И ТЪРГОВІЯ.

ТУРЦИЯ издѣлува сѣка сѣбота и голямъ листъ, и сѣка вторникъ на малъкъ. Годишната цѣна за въ Имперіята, по царската поща, е 4 бѣли меджиѣта вътъ отъ Имперіята, 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣ го чини и прѣдплатени. Писмата за редакціята сѣ надписувать до Н. Генювича, редактора и издателя на вѣстника. Външнѣтъ настоятели отговарять за вѣстника. Подписката на спомоществованіята става въ Циградъ-Бейогу, Асмаж-Меджиѣ № 28.

РУССЫТЪ И БЪЛГАРЕТЪ.

Съ благословеннѣтъ уста на гръцкѣтъ, за които вѣдѣтъ и лѣжата са обыкновенни и на които е потребно българетъ да бѣдѣтъ подозрѣвани отъ царското правителство и нѣколко да не сѣ приближены до прѣстола на царя си. — много человекъ днѣсь сѣ почнали да вѣдѣтъ, че между Руссія и Българетъ сѣществува споразумѣние, че между тѣхъ има ощи тяженія, че у българетъ сѣ сгѣдвали работи, които уж ставали по влѣаніе и желаніе на Руссія. Че Руссія не мисли и не желае онова, което мислимъ и желаемъ ний българетъ, това показаме въ прѣдидущий членъ на кѣсо; сега ще кажемъ нѣколко думи за това, че и българетъ не мислятъ и не желаятъ онова, което може да е угодно на Руссія, защото нито интересытъ имъ, нито положеніето имъ, нито назначеніето имъ ги тикать къмъ Руссія.

Българетъ сѣ поставени на едно мѣсто, което не е обрѣнато и отворено къмъ сѣверъ; това мѣсто ги кара да глѣдѣтъ на западъ, а не на сѣверъ. Было за харченіе на своитѣ естественни произведенія, было за купуваніе на стоки, было за търговія или за други сношенія. Българетъ не могатъ да са обръщатъ къмъ студения сѣверъ, защото сѣверъ малко може да купи отъ насъ, да ни продаде, или да ни научи.

Като матеріалнѣтъ интереси ни бутатъ къмъ западъ, умственнѣтъ и нравственнѣтъ правятъ това още по силно. Нашій народъ има нужда отъ примѣръ за своето вѣщественно, икономическо и умственно усовършенствованіе има нужда да подражае нѣкой по просвѣтенъ народъ и да са научатъ за сичко това у него. Това ученіе, това подражаніе и тоя примѣръ ний не можемъ да намѣримъ въ Руссія.

Нашъ не може да сѣ ревне гражданскій порядѣкъ въ Руссія, защото е такъвъ, който може да дохожда за простытъ народы, само за просвѣтени и добры граждане не е.

Умственный и религіозный животъ на Русія още по малко може да ни сѣ поревне, защото умственный животъ е скудость на скудоститѣ, а религіята е една студена вѣншность.

Народа въ Руссія е стадо безгласно, което нѣма никакви права той сѣ почита твърдѣ малко отъ управляющѣтъ сѣ. Повече, самостоятелность нѣма въ нищо: и сѣловетѣ, и управленіето, и сичко става не по закона на правдата и на човѣщината, а по закона на безграничный произволъ.

Само едно нѣщо е свободное въ Русія — злоупотрѣбленіята на чиновницѣтъ и страшнѣтъ притѣсненія на цѣлы полкове слуги на деспотизма.

Появи ли сѣ въ обществото и между чиновницѣтъ умень и самостоятеленъ чело-

вѣкъ, съ собственны убѣжденія съ правъ характеръ, искаже ли нѣкое право мнѣніе въ печата, или въ живота, тоя човѣкъ не намира мѣсто въ Руссія. Него чакать крѣпоститѣ и Сибирь. Отъ 1865 до днѣсь сѣ измѣрѣли въ затворъ и въ изгнаніе много литераторы, отъ които отечеството имѣ чикаше нѣщо и на които сичката вина е че не употрѣблятъ перото си за вѣсхваленіе на неправдата, на беззаконіята и на деспотизма. За по прѣдидущѣтъ години и не помянуваме, защото сѣ далечъ отъ насъ.

Обществото нѣма право да отвори едно просто училище безъ воля отъ столицата; по напрѣдъ ще сѣ прѣдпимать устава и програмата на училището, та че сѣтъ ще сѣ дозволи отваряніето му, или съзиданіето му. Общинѣтъ нищо не значать въ Руссія и нищо не могатъ да направятъ за себе си и отъ себе си. Страшный бюрократизмъ натиска и задушавъ сичко.

Това сѣстояніе на работѣтъ въ Руссія българскій народъ вече познава малко или много; той познава още че малко надѣжда има за измѣненіе на този лошъвъ рѣкъ, защото двояката му стража правителството и черковата е будна и силна. Можемъ ли подыръ това да казваме, че у българетъ има тежненіе къмъ Русія?

Каква е руската черкова? Слугня на правителството, за да може да бѣде тирания спрямо народа. За да запазятъ своята сила и своитѣ топы мѣста, черковницѣтъ въ Русія употрѣбляватъ сичкѣтъ възможны средства за закрѣпаніе на рускый народъ въ невѣжество и простота. Богаты и силны, тѣ сѣ голѣмы непріатели на сѣко ново введеніе, на сѣко общественно или черковно прѣобразованіе.

Това като е тѣй, нашій народъ за кѣво може да тежи къмъ Русія? За единоплеменностьта сѣ съ рускый народъ ли? Нѣ интересытъ и бѣдѣщето на единъ народъ сѣ по горѣ отъ крѣвнѣтъ връзки. ако ги има и ако може да сѣ говори за крѣвны връзки между българе и русцы.

Малко или много нашій народъ обыча подвижностьта, обыча напрѣдка и малко уваженіе показва къмъ старото. Въ това отношеніе той е пѣлна противоположность на Русія, която иска да стои на едно мѣсто и употрѣблява сичкѣтъ си сили за това застояваніе. Могать ли тѣзи два народа да бѣжѣтъ пріатели и българетъ да искать съединеніето си съ Русія, както обичать гръцкѣтъ да ни подмѣтатъ за това? Могать ли българетъ да искать да сѣ оковатъ сами? Да говоримъ тѣй, това е да правимъ свѣтъ безъ ханджіа, това е да сѣ водимъ не по самѣтъ нѣща, а по съображеніята на халось. Обыкновенно сѣ залава да говори човѣкъ за едно нѣщо, като изучи това нѣщо добръ; гръцкѣтъ и

европейскѣтъ вѣстникари слѣдъ тѣхъ говорятъ за българскѣтъ тежненія къмъ Русія, безъ да сѣ сп дали трудъ да изучатъ истинскѣтъ желанія и мысли на българскый народъ. Гова не е ли голѣмо лекомысліе и не показва ли грѣвка слабость къмъ софизмы?

И Русія не може да ни обыча, защото намира въ насъ элементъ, който може да бѣде вреденъ за нейный двоякъ деспотизмъ. Ако показва наврѣмени, че иска да ни задобри, това е да ни примамава, за да ни пороби, смаже, за да затріе въ насъ онзи духъ, който не ѣ аресва.

Слѣдва отъ казаното, че или българетъ сѣ безумны, като не виждатъ кѣдѣ отивать и като сѣ нахлѣпватъ на шіята рускѣтъ вериги; или който утвърждава това, самъ безумствова отъ незнаніе или отъ глупава омраза къмъ българскый народъ.

Слѣдва още, че приписанѣтъ на българетъ рускы мысли не сѣ своиственны на българетъ, нито рускѣтъ планове могатъ да бѣдѣтъ наши планове и наши желанія. Българскый народъ никога не ще сѣ поведе помыръ Русія. Той ще сѣ остане българскы народъ, вѣренъ на онѣзи интересы, които сѣ неговы и въ които сѣ крѣпятъ не плановѣтъ и желаніята на Русія, а живота на самѣтъ българе. Той ще тегне не нататѣкъ, на кѣдѣто го теглятъ племеннѣтъ прѣдполаганы връзки, а нататѣкъ, на кѣдѣто го тегля назначеніето му. Той е вѣрноподанъ на Султана, защото съзнава, че само така сѣ е спазилъ и ще спази и народностьта сѣ и единство то сѣ.

Добръ ще сторятъ прочее нашѣтъ непріатели да зематъ това прѣдѣ очѣ и като погледнатъ на българетъ както трѣба, по малко да ги обвиняватъ въ невѣрство къмъ царското правителство и по малко да помагатъ на нашѣтъ вѣчны злосторники — гръцкѣтъ. Това искаме ний и въ името на просвѣщеніето, и въ името на правдата и въ името на човѣщината. — П.

ИСПИТАТЕЛНАТА КОМИСИЯ ВЪ РУССЕ. (Второ писмо.)

При сичко че дописницѣтъ на Тюркы и Неологосъ отъ града ни не сѣ жалѣтъ рѣда и въ седмицата пращатъ по една и по двѣ кореспонденци за обнародваніе, сѣ цѣлъ да могатъ да ни наклѣватъ за бунтовници и рускы органы, нѣ азъ необичамъ да бѣбра на вѣтъра и да сѣ напѣвамъ фантазитѣ както тѣхъ за Богъ да пріести, та да лѣжи свѣта съ опашаты лѣжи. Всичко онова, което съмъ до сега съобщилъ на сиромашката читающа българска публика, е основано върху такыва фактове, които никой не може да

Два главни нѣща, ми казваше той, принудиха нашата патриаршиа да земе спрямо България по-знатитѣ мѣрки. Най напредъ требаше да се възбрани на българетъ да не могатъ да са качатъ на вселенското сѣдалище; сѣтѣ да се съхрани за единизма едно обширно вліаніе между народитѣ, които сѣ подчинени подъ скиптра на Султана.

Че българетъ, прибавя мой приятелъ, желаятъ да обладаватъ вселенското сѣдалище, то е явнѣ нѣщо и което тѣ сами твърдятъ малко прѣтъ. Отъ друга страна патриаршията само тѣмъ принадлежала по право. Нѣ тогава какво ще стане народното ни очарование не само между народитѣ, които сѣ подчинени на турцитѣ нѣ още въ сѣмъ вселенна?

Вий знаете, тѣ нѣща придобиха на единитѣ праведното вліаніе което иматъ въ свѣтъ: старитѣ ни списатели за древнитѣ вѣрвѣна, патриаршията ни за новитѣ ни вѣрвѣна.

Ако патриаршията ни паднеше въ рѣцѣ на българетъ, нѣ ще ни остане друго нѣщо освѣн книги чинѣни на единъ языкъ, който нѣ сами не говоримъ вече, языкъ съ който отъ друга страна народа не са занимава по никакъ начинъ, и който ученитѣ напускатъ отъ денъ на денъ повече понеже по широки хоризонти сѣ са отворили напредъ имъ.

Приложете, продължи мой приятелъ, че ако българетъ занимаваха вселенското сѣдалище, Пиндскитѣ власи, Албанцитѣ и други народи въ Европа и Азия ще са обрѣжатъ къмъ тѣхъ. И като е твърдѣ очевидно че българитѣ ще ни избѣгнатъ отъ рѣцѣтъ, отъзая, които управляютъ нашитѣ работи въ Цариградъ, разумѣхъ че ако не искаме да са съединимъ и изгубимъ отъ сцената на свѣтъ, трѣба да си запазимъ въ Европа поне Албанія, Македонія и Тракія.

Нѣ таиъ стои мѣната точка, защото сжестотува единъ фирманъ; и този фирманъ не поставя граници на българската ексархія. При това, въ Тракія и Македонія нѣма почти истинно елинично население освѣн въ морскитѣ пристанища и крайбрежіята, сѣчкий остатѣкъ отъ народонаселеніе сѣ българъ по языкъ и по вѣрвѣ. Впрочемъ по самата сила на работитѣ, тѣзи населенія ще ни избѣгнатъ отъ рѣцѣтъ спорѣтъ десетитѣ членъ на фирмана, който позволява на българетъ да са събератъ около ексархіята си.

Като е тѣй, вий трѣба да разбирате че най голѣмата работа на нашитѣ въ Цариградъ, трѣба да бъде да са мѣчатъ да накаратъ В. Порта да замѣни този ужасенъ фирманъ съ единъ другъ който да ни ладе Тракія, Македонія и Албанія.

— Нѣ мислете ли, казахъ на пріятеля си, че ще могатъ да сполучатъ?

— Очевидно е че ний сами не ще можемъ да сполучимъ. Нѣ напѣваемъ са на добритѣ услуги на Германія. . . .

Ха! Вашитѣ смѣтатъ върху вліаніето на Германія за да придобиятъ униженіето на подаренъ на българетъ фирманъ? Да, безъ съмнѣніе; и ако вий бѣхте по ече въ теченіето на това което са шепне между насъ даже на тѣа което са обнародва отъ нашитѣ вѣстници, вий не бѣхте са смѣнвали.

— Спорѣтъ мене, подкачихъ азъ, вѣрвамъ че Германія мисли повече за собствениитѣ си интереси отъ които за интереситѣ на единизма както направи Русія спорѣтъ както вий сами исповѣствате. Вѣстето да са обѣлгате на Германія както направихте едно вѣрвѣ съсъ Русія, по добръ би било да глѣдате и върните сами работитѣ си. Най долготѣ спогожденіе което бѣхте направили съ България, бѣше прѣдпочително отъ сѣчко онова което чуждѣта политика би могла да ви придобие отъ Султана. Нѣ сега е вече твърдѣ ясно. Отъ друга страна струва ми се че царското правителство не може да ви подари единъ такъвъ фирманъ какъвто го вий желаете. Защото най послѣ, какво искате отъ царското правителство? Да ограничи българската ексархія. Нѣ какъ може да са раздѣли на части, да са раскъса на парчета тѣлото на единъ народъ и да ви даватъ свѣтъта и сърцето на хора които сѣ ви намерили?

Когато вашитѣ вѣстници, напримѣръ «Фаръ дю Босфоръ» и «Неологосъ», казватъ че безъ да знаятъ отъ българитѣ фирмана отъ 1870, Негово Величество Султана може да го замѣни съ единъ другъ такъвъ какъвто го вий искате, очевидно е че тѣзи вѣстници смѣсятъ религіозный редъ съ гражданскый редъ или по добръ измѣстятъ въпросъ.

Дѣйствително за какво са касе между васъ и българетъ? Очевидно за една религіозна работа; съ други думи работата е да са узнаятъ отъ кого ще са управляютъ тѣзи и отъзая свѣтъ? Като е тѣй исповѣдайте че ако царското правителство може да подтвърди едно спогожденіе направено между двама религіозни началници, то не може да са намѣси въ казвата, сирѣчь да даде тѣзи свѣти на едното и отъзая свѣтъ на другото.

Моя пріятелъ начена да размыслюва; сѣтѣ са раздѣлихъ. Нѣ вий трѣба да подкаचितѣ пакъ разгоре си.

КАЗАНЛЪКЪ 20 януарія. Въ единъ отъ подинитѣ броеве на вѣстника си, вий обнародвахте една дописка отъ Казанлъкъ която между други са занимаваше и етичниското състояние на този градъ. Като говори за различнитѣ епидемическы болѣсти, които бѣхъ напѣтали това мѣсто, дописника приписва тѣхното развиваніе на лишението ужъ отъ искусны докторы и отива дору да очеркнува сжестотуващитѣ въ този градъ тѣвари. Между другитѣ той са казавалъ и своята личностъ.

Азъ нѣма да отговарямъ на псувнитѣ на дописника, нѣ за да не би публиката да падне въ заблудженіе сирѣчь мене, зинамъ честѣта да направя нѣкоя забѣлѣжка.

Три години става какъ сѣмъ докторъ въ този градъ. Въ вѣрвѣмъ да сѣмъ угоди на гражданѣтъ като свѣтътъ сѣмъ испѣнявалъ дължности си, безъ да сѣмъ са намислялъ нѣкого въ гражданскитѣ работи. Вѣрвѣмъ даже че ако нѣкому не сѣмъ угоди, той е дописника който, кой знае, отъ какъкъ страсти са движѣ сърцѣу менѣ.

Колкото за моето достоинство ще кажа че то стои много по високо отъ казѣвитѣ. Дипломитѣ които имамъ отъ Европа и Турскѣ доказватъ моѣта способностъ. Отъ друга страна, хвърленитѣ казѣвитѣ сърцѣу менѣ падатъ отъ само себе си. Азъ ще попитамъ дописника, да ли това лице, което той бѣше опрѣвѣдилъ подъ името висока кѣща, не оздравя въ двадесѣтъ дни благодареніе на моитѣ грѣхы? Да ли не сѣмъ испѣнявалъ точно дължноститѣ си като сѣмъ глѣдалъ прѣлѣжно болнѣтитѣ си както въ града тѣй и по селата безъ да имъ зема една пара?

Ощѣ повече. Дописника трѣба да знае обстоятелствата въ които сѣмъ бѣлъ опрѣвѣленъ докторъ на това мѣсто. То стѣна съ исканіето на гражданитѣ и съ позволеніето на върховный медицинскы свѣтъ въ Цариградъ. По вѣрвѣето когато Асѣмъ паша бѣше сѣирненскы валія, самъ Казанлъчане са отпращали на този управителъ за да ма искатъ свой докторъ. Тогава азъ са подчинихъ на единъ строгъ испѣтъ въ столицата и сѣлѣтъ като прѣбѣтъ една диплома подписана отъ професоритѣ на царското медицинско училище, тогава дойдохъ да занима тука положеніето си.

Азъ ще свърша като кажа че ако е мѣчно да угоди чловѣкъ на сѣчкитѣ хора то е много по мѣчно да го направи тука въ Казанлъкъ.

Докторъ Зачинскый

СЪКАКВЫ НѢЩА И НОВИНЫ.

— Завчера великій визиръ тѣй както и другитѣ министри и высокы чиновницѣ на правителството ходихъ въ пашата на Доля Бахъ и прѣдставихъ на Н. Ц. В. Султана своитѣ челитенія по случѣю на подновеніето на турската година.

— Миналый вторникъ царското правителство испроводи на ексархіята ни беретѣтъ за софійскый владыка и за велешкый. Тѣзи владыцы са готвятъ вече да трѣгнатъ издѣлата сѣмница за епѣхитѣ си.

— Миналата сѣмница сѣдразамина награвѣи посѣщеніе на Михалъ паша и на Мехмедъ Ружди паша. Есѣдъ паша са разговарялъ надѣжко съ прѣдшественницитѣ си.

— Миналата сѣбота, рускый посланикъ ходилъ въ конѣка на Мехмедъ Ружди паша и имѣлъ единъ дѣлѣжъ разговоръ съ бѣшкый сѣдразаминѣ.

— По силѣта на издадената отъ с. ойската комисиѣ сентенція, подтвърдена съ царско гласѣ, 62 души, които са затѣорихъ въ този сѣнѣжѣкъ; са осѣдихъ на сѣдлующитѣ наказания: двама на обѣсно; двама други на затѣченіе до животъ; единъ третѣ на затѣченіе за 10 години; трима други на насѣдственны работи за по 10 години; двама други на сжѣното наказание за по 7 години; единъ други за 5 години; трима други за по 4 години; и деветѣма други за по 3 години. Осѣдихъ сѣ още на затѣоръ въ тѣрдина: петъ душа за по 10 години; двама други за по

8 години; петѣма други за по 6 години; единъ други за 5 години; четѣрѣма други за по 4 години; колкото за другитѣ затѣореницы, тѣй са осѣдихъ на затѣоръ за по вече или по малко вѣрвѣ.

— Една друга ариска депутация съставена отъ три лица, пристигна завчера въ Цариградъ. Тя има намѣреніе да са опѣче на правителството срѣщу безчестноститѣ на грѣчкитѣ калугери въ Палестина.

— Завчера грѣчкый и тріархъ ходѣ при Халилъ Шерифъ паша на Фундукли. Той са разговарялъ напѣространъ съ министѣра на вѣншнитѣ работи върху българскитѣ работи.

— Съ радостъ са научихмы завчера че българетъ отъ Свѣцовѣ, Віена и Шуменъ испратили помошъ на ексархіята единѣтъ по 100 лиры, другитѣ по 50 лиры. Тѣзи подѣлѣцы правѣтъ голѣма почѣтъ на покровитѣлитѣ. Ний ги похваляемъ отъ сърце за тѣи дѣто тѣй разбрали най-напѣрѣвъ нуждитѣ на народѣта ни чекѣнка. Ний са надѣваемъ че тѣхнитѣ прѣлѣжѣтъ че напѣтри послѣдователи и между другитѣ наши братія. Нашата ексархія има нужда, голѣма нужда отъ цѣри и сѣмъ българитѣ трѣбватъ да я подѣрѣтъ като народно достѣяніе.

— Генералъ Коцебу, губернаторъ на Нова-Русія и Бессарабія, пристигна завчера тука съ фамиліята си наедно и ше замѣни тѣзи дни за Италія дѣто мисли да прѣкара зимата.

— Спорѣтъ Бизантія съ, миналата сѣбота двама членове отъ комисіята изъ свѣтитѣ мѣста ходили при рускый посланикъ въ имѣто на новый іерусалимскый патриархъ да го молятъ да посредствува при руското правителство за да са дигне конфликатія съ която са удалихъ испѣнявитѣ имѣты на божѣгѣобѣтата черкова въ Бессарабія. Генералъ Игнатіевъ уѣвѣрилъ рѣченитѣ калугери че императорското правителство зело съ жалостъ тѣзи мѣрка, сѣлѣтъ като са научило че приходитѣ отъ тѣзи стяжѣнія, дѣлѣтъ да са употребяватъ въ чловѣколюбивы цѣли, сѣ прѣхосвали отъ една шѣна калугеры. Императорското правителство, прибавилъ посланика, си заварѣло правото да опрѣвѣди една часть отъ приходитѣ казаннитѣ имѣты за издрѣженіе на учебнитѣ заведенія въ Божій Гробъ.

— Мусурусъ паша, турскы посланикъ въ Лондра, и който са намираше тука, отъ нѣколко вѣрвѣ насамъ, замѣна дѣлѣтъ за англійската столица.

ГАЛАТА

ПАДЖАЧИ ХАНЪ, стая № 5
срѣщу

Дейрменъ ханъ истанціятъ на Трамвантъ
ПИСАЛИЩЕ АДВОКАТСКО
устроено и управлявано
отъ Марка Д. Балабанова.

— Като отъ онытъ сѣмъ узнали и отъ близу често сѣмъ видѣли срѣщу какы непѣрѣдѣдимы и огромны мѣнотѣи са наеми, несъзнателно и отъ невѣжество въ законитѣ, да са бори всѣки почти Българинъ комуто би ся случило да има нѣкожъ сѣдѣбжъ расрѣспѣ было прѣдъ царскитѣ гражданскы и търговскы сѣдѣлища, было по чуждитѣ канцеларии, было прѣдъ духовнитѣ църковны власти, ний считамъ за дължностъ да обявимъ на българскитѣ публикѣ, было въ Цариградъ, было вънъ по епархїитѣ, че въ горѣпоказаното наше ПИСАЛИЩЕ всѣкъ ще напѣтри всѣчкитѣ възможны лесѣнотѣ по какъвто би было сѣдѣбжъ работѣ, като сѣмъ снабдени съ всѣчкитѣ средства и свѣдѣнія, потребны по тѣзи частъ.

При това ний прѣемамы не само да съчиняваме всѣбѣкы конѣрѣты, прошения, и сѣдѣбны запискы, и да даваме съобразны съ законитѣ свѣтъ и растѣренія, но еше и думѣтъ да зинамы въ имѣто на оныя които би ни законно опѣномощили было прѣдъ царскитѣ сѣдѣлища, было прѣдъ чуждитѣ канцеларии, было прѣдъ принадѣлжитѣ духовны началства. Язычитѣ, българскитѣ съ сроднитѣ му сѣвѣнскы, грѣчкитѣ, французскитѣ, нѣмскитѣ, турскитѣ сѣ въ уѣпорѣбѣніе въ нашето Писалище, и всѣкъ ще напѣтри усѣрдіе, точностъ, и преданностъ за свършѣніе на работѣтъ му. Намѣрамы са въ писалището си до 7 часа по турскы.

Цариградъ 23 февруарій 1873.

Марко Д. Балабановъ.

женіето и произвожда радост и удоволствие. Въ това състояние човекът не бива лощ; той разлива твърд много от своя другарь кафеница. Първия има способността си цѣли и здрави. Той разсуждава, смѣта, врон, повелява излѣка и прѣдвизда сичкитѣ слѣствия на повеленіето си. Напротивъ, идентъ на втория са обрѣдени. Сичко му са вѣжда въ червент цвѣтъ; невъзможнитѣ нѣща той зема за цѣли истинни; на очитъ му са появяватъ постоянно призрѣци; той е най благополученъ на земята; сѣког е хладнокрѣвенъ къмъ общественни и политически работи; той става ордіе за извършваніето на злодѣния; нѣ не е и двигател на работата.

Очѣнъ лица които сѣ прѣрасположени на меланхолия не трѣба никакъ да пиятъ кафе; напротивъ за онѣзи, които иматъ враселъ темпераментъ, виното е доста полезно.

Когато са нѣе умѣренно, виното разваселява онѣзи, които иматъ тъменъ и меланхолически характеръ, и ги прави по общезителни и по распуснати.

Както са види отъ казаното, кафето и виното иматъ и своитѣ прѣимущества и своитѣ лошевини. Сичко прочее зависи отъ начина на употребленіето и отъ обстоятелствата които карятъ хората да търсятъ удоволствие въ пиянето нмѣ. — Т.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Политическата бура, която отъ нѣколко врѣме бѣше са подигнала въ Франция, отчасти по утихна. Въстаницитѣ говорятъ че правителството на Г. Тьера съсѣрдоточава сичкитѣ си грижи само върху едно нѣщо: освобожденіето на страната.

Цѣра на сичкитѣ наши злополучія, рѣшеніето на сичкитѣ мѣнотин срѣщу които ний имаме да са боримъ, са намиратъ въ дълга за обезврежденіето който ний дължимъ на Прусія. Деня въ който ний ще са исплатимъ на прусцитѣ и когато земята ни ще са освободи отъ тѣхнитѣ войски, само тогава, казваме, ще доде ума на камарата. Тогава тѣзи камаря ще бѣде не само устѣпчива, нѣ и съвършено бесполезна. Такавъ е азѣна на разумнитѣ французи и такава трѣба да бѣждѣтъ грижитѣ и усиліята на онѣзи които търсятъ благополучіето на народа си. Партиитѣ не прѣставатъ отъ да укоряватъ Г. Тьера че той ужъ некалъ да бѣде диктаторъ на Франция, когато въ сѣдничостъ той е бѣлъ нейния извѣстител и нейния съхранител. Ето какъ са произнася знаменития американски публицистъ Г-нъ Сумнеръ за характера и качества на Г. Тьера.

«Наистина, въ Франция съществуватъ много партин; нѣ азъ вѣрвамъ Г. Тьера да е много по-силнъ отъ тѣзи неговъ и на републиката неприатели. Най напредъ дохождаше покойния императоръ Наполеонъ, послѣ контъ де Шамбортъ, царя на легитимиститѣ; най послѣ младия парижки контъ и уйка му, дукъ д' Омакъ. Сичкитѣ тѣзи мнѣни царѣ сѣ раздѣлени по между си, нѣщо, което не нмѣ позволения да унищожатъ републиката. Монтъ прѣдпричания може да са кривы; нѣ азъ вѣрвамъ че форма на французкото правителство ще бѣде за сѣкога републиката.

Даже и ако са развали утрѣ и са замѣни съ друго нѣкое правителство, това правителство ще трае-само шестъ мѣсеца

или година, нѣ бѣдете увѣрени че въ това врѣме и слѣдъ тои періодъ Франция не ще мирува. Ний пакъ ще видимъ изгорѣлы палаты, исносаборени паметници, развалени старини и едно всеобщо незадоволство.

— Франция република ли е? Наклонни ли сѣ жителитѣ да пріематъ републиканскитѣ учрѣженія?

— Този е първия въпросъ който азъ прѣдложихъ на Гамбета. Той ми отговори: Франция е вече република. Цѣлата Франция ми е позната. Азъ познавамъ тоже наклонноститѣ на френскій народъ. Отъ 36,000,000 французи 220,000,000 сѣ републиканци отъ сърцеи отъ душа. И азъ вѣрвамъ че това е истина, защото личнитѣ ми сношенія съ много отъ жителитѣ на 86 департамента потвърждаватъ това мнѣніе.

— Какъ ми са чини за Гамбета, да ли е искренъ человекъ?

— Нищо не можа да кажа въ това отношеніе. Той ма пріе съ голѣма вежливостъ и азъ нѣмамъ въ що да критикувамъ неговъ характеръ. Само тона са знае че той е ентузиастъ. Лично, той са показва много снисходителенъ, и яравитѣ и разговора му сѣ чрѣзвычайно въбудушени. Както знайте обичая въ Франция е странния да прави първа визита, и азъ когато ми доле на умъ да са видя съ Гамбета, двоумихъ са да ли да отида или не. Нѣ той като знаеше че съмъ въ града повика ма за да са видимъ, и тѣй можяхме да говоримъ на пространно за политиката на двѣтъ държави.

— Сетанахъ ли задоволенъ отъ Г-на Тьера?

— Дору и очарованъ. Азъ имамъ дълги разговори съ него. Въ първото ми посѣщеніе въпроса са отнасяше повече за политиката, нѣ въ послѣднитѣ ний са разговаряхме за искусствата, за живота, за вѣнїето и за поезіята. Нѣма нужда да говоримъ за высокото учение и за редкитѣ способности на Г-на Тьера.

— Г-нъ Тьеръ е спичелилъ една твърдъ голѣма репутация и когато ще са отгѣгли отъ публичния животъ той ще бѣде заобиколенъ съ почести които до сега никой другъ не е пріелъ. Той е знаменитъ не само като историкъ, не само като писателъ, и критикъ, неговата слава състои най много въ способноститѣ на единъ великъ държавенъ мѣжъ. Азъ са сумнѣвамъ че настоящего поколение е видело нѣкой по великъ държавенъ мѣжъ было въ Франция, было въ Англія или въ Америка.

ИЗВОЦЬОГЪДЪ СИЧКИТѣ НА «ТУРЦИЯ»

ГАБАРЕВО 15 Февруарій. (Къзантишко окрѣже.) Отъ нѣколко врѣме насамъ положеніето на нашето село е станало твърдъ плачевно. Общинскитѣ ни работи са намиратъ въ единъ пълнъ расстрой и учинитѣ ни заведеніе бѣдствуватъ да са съсипатъ. Сѣката причина на това жалостно състояние е чорбаджилѣкъ, който изнурива нѣйъ жестокоститѣ сили на нашето мѣсто и учинитѣ сичкитѣ учини направени къмъ моралногъ упадѣненіе и напразнѣка.

Още отъ старо врѣме ний сме имали тѣка чорбаджилѣкъ. Но до нѣколко врѣме ний бѣхмѣ почитали че той е и началъ да са изгубаа, защото бѣхмѣ сполучили да прѣдѣлимъ колко голѣ общинскитѣ си работи и сичко съдѣваше единъ пакъ задоволенъ. Нѣ изгубаа сѣмъ бѣде. Кѣто че не за друго чорбаджилѣка бѣше са утихилъ ослѣдъ да събере сичкитѣ си за да избухне по яката. Той достигна вече върхотната си готка.

Въ нашето село чорбаджилѣка са одистворява отъ Василь Радучъ, человекъ безъ никакво званіе

и прѣимущество въ който вѣрва че Богъ му е далъ привилегіята да са храни отъ труда на другитѣ хора. Василь Радучъ е аскѣ чорбаджия и като такъвъ рѣдко са срѣщатъ хора да го наричатъ на собственото му имѣ. Той още не са е осѣтилъ че името чорбаджи е станало чрно прѣдъ народа нѣ му е драго да го чорбаджосватъ. До толко той е прѣдаденъ въ извършваніето на качеството си што не е пропусналъ нѣти минута безъ да направи врѣдъ било на черковата, училището или на частни лица.

За да бы искалъ человекъ да изложи сичкитѣ му сторени злини, той бы направилъ единъ твърдъ жалѣтъ листъ. Нѣ вый ще можете да си съставите една точна идея за това лице като ви рѣскажеме усиліята и средства въ които той се е зѣвелъ за да съсипи общината ни и учебнитѣ ни заведенія.

Нѣщо прѣди три години ний бѣхмѣ сполучили да отиснемъ отъ рѣцѣтъ на този человекъ жезла на чорбаджилѣка и да си устроимъ една община на която повѣрихмѣ управленіето на общинскитѣ ни работи. Когато тѣзи послѣдната са направи та поиска отъ чорбаджи Василь Радучъ нѣколко годишнитѣ общи сметки на неговото управление. Волѣо и волю той ги прѣдаде. Въ тѣхъ нѣмаше нищо почитенно; сичко бѣше калѣзанѣтъ. За уравненіе на доходѣтъ чорбаджи Василь непоказа нищо друго на срѣща освѣнъ постелки, гулюво масѣ, сѣидѣта, бѣшиши лиры издадени на нѣкои си бывши тайнакѣми и чорбаджии въ града и масрафи направени за честото дохождѣніе на богатитѣ му гости и за честото му раставаніе до въ града. Както да е ний бѣхмѣ рѣшили да жертвуваме сичко прѣминало само главата си отъ бѣла да отгиремъ и този человекъ да остане за напредъ миренъ.

Нѣ по лошо! Мюзеврлика, грабительства и неправдѣтъ на този изедникъ виѣсто да са умалятъ, още по вече са напрегнахъ. Прѣди шестъ мѣсеца чорбаджи Василь направи ордіе зѣта си Слава, който е еввели мухтаръ из селото, и съ неговото съдѣйствіе начена явно да подкошава общината ни и да упражнява изедничествата си. Прѣвъ канѣла на мухтаръ Слава, той ограби царитѣ—една доста голѣмѣяка сума—които ни сѣ дохождаа ежегодно отъ продаваніето на общото ни насѣще и които сѣ опредѣлены за поддържаніето на училищата ни.

При сичкитѣ ошакванія които общината ни направи лично при тѣзи двѣ лица, тѣ са отказваха да даждѣтъ нѣкаква смѣтка за работата и общината ни са принудили да са отнесе на правителството. Тѣй зѣлтъ ни обислени отъ една обща жалба, са намиратъ отъ шестъ дни насамъ въ града за да са искатъ правда както въ тѣзи работи тѣй въ други и сваяніето на чорбаджіевогъ мекере мухтаръ Слава. Нѣ споредъ както ни пишѣтъ отъ Бѣзѣнѣлъ, работата не отивала добръ, защото наши чорбаджия са поддѣриватъ отъ събрѣтѣта си въ града.

Наѣженъ отъ тѣзи подпорка, чорбаджи Василь распрѣска страха между горнитѣ селяни. Псуванитѣ и клѣветитѣ които стрѣли срѣщу общината ни и частни лица са отъ най мръснитѣ и ако бѣхмѣ знаели какъ са описватъ подобни псувни и клѣветѣ съ благородни думи, искаааи ги бѣхмѣ прѣдъ свѣтъ. Ще кажемъ само че въ този человекъ нѣма ни вѣра, ни Богъ, ни искра отъ народно чувство.

Нѣ какъ ли добродѣтель търсятъ въ този человекъ който е калѣренъ и да убіе. Завчера чорбаджи Василь учини подвизитѣ си съ едно убійство. Въ единъ случай въ който искаше да бѣтѣриаса алаѣжа на Г. Т. Мирчоглу, този человекъ бустрѣви съ необузданнитѣ си страсти, съ зѣвскій гласъ и ногитѣ затворенни въ утробата на една жена зародишъ, когото хвърли оше зеленъ въ гроба.

Такъвъ е нашъ чорбаджи Василь. Ний го препорѣчваме на отчѣненіето на свѣта и на вниманіето на горнитѣ власти за да ни отгърватъ отъ неговитѣ критѣсенія.

СОЛУНЪ 13 Февруарій. (Извѣтъ отъ Курріе д' Орианъ.) Едно лице отгашено още отъ врѣме, спорѣдъ както са види, въ тайнѣтъ на Фенѣръ, ми даде тѣзи дни, нѣкои твърдъ любопытни свѣдѣнія върху българо-грѣцкѣй въпросъ. Его съкращеніето на разговоритѣ които имамъ по мѣжду си и на работитѣ които той ми повѣри.

Два главни нѣща, ми казваше той, принудиха нашата патриаршія да земе сирамо Българиятъ по званіи мѣрки. Най напредъ трѣбаше да се възбрани на българетъ да не моятъ да са качатъ на вселенското сѣдалище; сѣтиш да са съхрани за еллинизма едно обширно вліаніе между народитъ, които сѣ подчинени подъ скиптри на Султана.

Че българетъ, прибавя моя пріятель, желаятъ да облажатъ вселенското сѣдалище, то е ясно нѣщо и което ти самы твърдишъ мако пріятъ. Отъ друга страна патриаршіята само тѣмъ принадлежала по право. Нѣ тогава какво ще стане народното ни очарованіе не само между народитъ, които сѣ подчинени на турцитъ нѣ още въ сѣмъка вселена?

Вий знаеше, нѣ нѣща придобиха на еллинитъ праведното вліаніе което иматъ въ свѣта: старитъ на списатели за древнитъ врѣмена, патриаршіята ни за новитъ ни врѣмена.

Ако патриаршіята ни паднеше въ рѣцѣ на българетъ, нѣщо не ще ни остане друго нѣщо освѣтъ книги написаны на единъ языкъ, койте ний самы не говоримъ вече, языкъ съ който отъ друга страна народа не са занимава по никакъвъ начинъ и който ученитъ напускатъ отъ дѣнь на дѣнь повече поше по широки хоризонти сѣ са отворили напредъ ний.

Приложете, продължи моя пріятель, че ако българетъ занимахъ вселенското сѣдалище, Пандскитъ власи, Абхазитъ и други народи въ Европа и Азія ще са обрѣжатъ кѣмъ тѣхъ. И като е твърдъ очевидно че българетъ ще ни избѣгнатъ отъ рѣцѣтъ, онѣзи, които управляватъ нашитъ работи въ Цариградъ, разумѣхъ че ако не искамъ да са съединимъ и изгубимъ отъ сцената на свѣта, трѣба да си запазимъ въ Европа поне Албанія, Македонія и Тракія.

Нѣ тамъ стои мяната точка, защото сжествува единъ фирманъ; и този фирманъ не поставя граници на българскитъ екскаршія. При това, въ Тракія и Македонія нѣмъ почти истинно еллинскы населенія освѣтъ въ морскитъ пристанища и крайбрежіята, сичкитъ остатѣтъ отъ народонаселеніе сѣ болгары по языкъ и по нравы. Впрочемъ по самата сила на работитъ, тѣзи населенія ще ни избѣгнатъ отъ рѣцѣтъ спорѣтъ десетитъ членъ на фирмана, който позволява на българетъ да са събератъ около екскаршіята си.

Като е тѣй, вий трѣба да разбирате че най голѣмата работа на нашитъ въ Цариградъ, трѣба да бѣде да са мѣчатъ да накаржатъ В. Порто да замѣни този ужасенъ фирманъ съ единъ другъ който да ни ладе Тракія, Македонія и Албанія.

— Нѣ мислите ли, казахъ на пріятеля си, че ще можатъ да сполучатъ?

— Очевидно е че ний самы не ще можемъ да сполучимъ. Нѣ напѣваемъ са на добритъ услуги на Германія. . . .

Хъ! Вашитъ смѣтатъ върху вліаніето на Германія за да придобиятъ униженіето на подаренъ на българетъ фирманъ? Да, безъ съмнѣніе; и ако вий бѣхте по ече въ теченіето на това което са шепне между насъ даже на тава което са обнародва отъ нашитъ вѣстници, вий не бѣхте са съмнѣвали.

— Спорѣтъ мене, подкачихъ азъ, вѣрвамъ че Германія мисли повече за собствениитъ си интересы отъ коикото за интереситъ на еллинизма както направи Русія спорѣтъ както вий самы използвате. Вистѣто да са облігате на Германія кѣмъ направихте едно врѣме съсъ Русія, по добръ бы было да гледате и вършите самы работитъ си. Най донѣко спогожденіе което бѣхте направили съ Българиятъ, бѣше прѣдпочително отъ сичко онова което чуждѣта полѣтика бы могла да ви придобѣе отъ Султана. Нѣ сега е вече твърдъ ясно. Отъ друга страна струва ми се че царското правителството не може да ви подари единъ такъвъ фирманъ кѣкѣтъ го вий желаете. Зашто най послѣ, какво искате отъ царското правителство? Да ограничи българската екскаршія. Нѣ какъ може да са раздѣли на части, да са раскъса на парчета тѣлото на единъ народъ и да ви даватъ свѣтъта и сърцето на хора които сѣ ви направили?

Когато вашитъ вѣстници, наприкладъ «Фаръ дю Босфоръ» въ «Неологосъ», казватъ че безъ да зима отъ българитъ фирмана отъ 1870, Негово Величество Султана може да го замѣни съ единъ другъ такъвъ кѣкѣтъ го вий искате, очевидно е че тѣзи вѣстници смѣсятъ религіозный редъ съ гражданскитъ редъ или по добръ измѣстятъ въпросъ.

Дѣйствително за какво са касе между васъ и българетъ? Очевидно за една религіозна работа; съ други думи работата е да са узнае отъ коикото се са управляватъ тѣзи и онѣзи свѣтъ? Като е тѣй използвайте че ако царското правителство може да потвърди едно спогожденіе направено между двама религіозны началници, то неможе да са намѣси въ кавѣта, сирѣчь да ладе тѣзи свѣти на едного и онѣзи свѣтъ на другогото.

Моя пріятель начена да размыслюва; сѣтиш са раздѣлихъ. Нѣ ний трѣба да подкачимъ пакъ разгогорѣ си.

КАЗАНЛѢКЪ 20 януарія. Въ единъ отъ пѣдинитъ броеве на вѣстника си, вий обнародвахте една дописка отъ Казанлѣкъ коикъ между другы са занимаваше и съ игиеническото състояние на този градъ. Като говори за различнитъ епидемическы болѣсти, които бѣхъ налѣтали това мѣсто, дописника приписва тѣхното развѣианіе на лишѣніе ужъ отъ искусны докторы и отива дору да очеркирова сжествующитъ въ този градъ тѣвари. Между другитъ той са казала истъ моятъ личностъ.

Азъ нѣма да отговарямъ на псувнитъ на дописника, нѣ за да не бы публиката да падне въ заблужденіе сирамо мѣнъ, зинамъ честѣта да направя нѣколко забѣлѣжки.

Три години става кѣмъ сѣмъ докторъ въ този градъ. Азъ вѣрвамъ да сѣмъ угодишъ на гражданетъ кѣмъ свѣтътъ сѣмъ използывать длѣжноститъ си, безъ да сѣмъ са намислялъ нѣколко въ гражданскитъ работи. Вѣрвамъ даже че ако нѣвѣмо не сѣмъ угодишъ, той е дописника който, кой знае, отъ какъкъ страсти са движи срѣщу мене.

Колкото за моятъ достоинство ще кажъ че то стои много по високо отъ кѣлѣвѣтитъ. Дипломѣтъ коикъ зинамъ отъ Европа и Туреко доказватъ моятъ способностъ. Отъ друга страна, хвърленитъ кѣлѣвѣтитъ срѣщу мене падатъ отъ само себе си. Азъ ще попитамъ дописника, да ли това лице, което той бѣше оправѣлялъ поѣтъ имѣе висока кѣшка, не оздравѣ въ двадесѣтъ дни благодареніе на моитъ грѣхи? Да ли не сѣмъ използывать то чно длѣжноститъ си кѣмъ сѣмъ глѣжалъ прѣлѣжно болѣнитъ си кѣмъ въ града тѣй и по селата безъ да имъ еме една пара?

Оцъ повече. Дописника трѣба да знае обстоятелствата въ които сѣмъ бѣлъ оправѣленъ докторъ на това мѣсто. То стана съ исканіето на гражданитъ и съ позволеніето на върховный медицинскы свѣтъ въ Цариградъ. По врѣмето когато Асѣмъ паша бѣше смирненскы валѣа, самы Казанлѣчане са отпращивъ на този управитель за да ма искаетъ свой докторъ. Тогѣва азъ са подчинихъ на единъ строгъ испѣтъ въ столицата и слѣдъ като прѣвѣхъ една диплома подписана отъ профессорѣтъ на царското медицинско училище, тогѣва дойдохъ да зинамъ тука положеніето си.

Азъ ще свѣрша като кажъ че ако е можно да угоди человекъ на сичкитъ хора то е много по можно да го направи тука въ Казанлѣкъ.

Докторъ Зачинскій

СЪКАКВЫ НѢЩА И ПОВИНЫ.

— Завчера великій визиръ тѣѣ както и другитъ министри и высокы чиновници на правителството ходихъ въ пѣзата на Дома Бахъи и прѣдставихъ на Н. Ц. В. Султана своитъ честитенія по случѣи на подновѣніето на турската година.

— Миналий вторникъ царското правителство испроводи на екскаршіята ни бератитъ за софійскы владыка и за велешкы. Тѣзи владыцы са готѣятъ вече да трѣгнатъ илѣщата седмица за епѣ хінѣ си.

— Миналата седмица садразмина нагъригъ посѣщеніе на Митхалъ паша и на Мехмедъ Ружди паша. Есѣдъ паша се разговарѣтъ надѣлѣтъ съ прѣдшественникитъ си.

— Миналата сѣбота, русскы посланникъ ходилъ въ конѣка на Мехмедъ Ружди паша и имѣлъ единъ лѣжкѣ разговоръ съ бѣшій садразминѣтъ. — По силѣта на издадената отъ с. фйската комисія сентенція, потвърдена съ царско гласѣ, 62 души, които са затворѣхъ въ този сѣмѣжѣкъ; са осѣдихъ на слѣдующитъ изказанія: двама на обѣсѣло; двама други на заточеніе до животъ; единъ третъ на заточеніе за 10 години; трима други на насѣдственны работи за по 10 години; двама други на сжѣтно наказаніе за по 7 години; единъ други за 5 години; трима други за по 4 години; и деветѣма други за по 3 години. Осѣдихъ сѣмъ още на затворъ въ тѣвѣдина иетъ душа за по 10 години; двама други за по

8 години; петѣма други за по 6 години; еллинѣ други за 5 години; четѣрима други за по 4 години; колкото за другитъ затвореницы, тѣй са осѣдихъ на затворъ за по вече или по малко врѣме.

— Една друга ариска депутация съставена отъ три лица, пристигна завчера въ Цариградъ. Тя има намѣреніе да са оплаче на правителството срѣщу безчестноститъ на грѣцкитъ калугери въ Палестина.

— Завчера грѣцкыи и тріархъ ходѣ при Халиѣ Шеріѣѣ паша на Фундуки. Тѣй са разговарѣтъ напространо съ министра на вѣшнитъ работи върху българскитъ работи.

— Съ радостъ са научихмы завчера че българетъ отъ Свѣцѣтъ, Віѣна и Шумѣтъ испратили помощь на екскаршіята единѣтъ по 100 лиры, другитъ по 50 лиры. Тѣзи подарѣцы правѣтъ голѣма почѣтъ на полѣтитѣ. Ний ги похвалямы отъ срѣне за тѣи дѣто тѣй разбрали най-напѣвъ нуждѣтъ на народѣта ни чекѣла. Ний са надѣваемъ че тѣхныи примѣръ ще намери потѣдовѣтели и между другитъ наши братѣи. Нашата екскаршія има нужда, голѣма нужда отъ цѣри и свѣтъ болгаритъ трѣбува да я подѣрѣтъ като народно достѣяніе.

— Генералъ Коцебу, губернаторъ на Нова-Русія и Бессарабія, пристигна завчера тука съ фамиліята си насѣдо и ше замѣни тѣзи дни за Италія дѣто мисли да прѣкара зимата.

— Спорѣтъ Бизантійскѣ, миналата сѣбота двама членѣе отъ комисіята на свѣтътъ мѣста ходили при русскыи посланникъ въ имѣто на новыи іерусалимскы патриархъ да го молятъ да посредѣствува при руското правителство за да са дагне конфискаціята съ коикото са ударихъ неподвижнитъ имѣты на божѣробѣщата черква въ Бессарабія. Генералъ Игнатіѣвъ утѣрилъ рѣченитъ калугери че императорското правителство зело съ жалостъ тѣзи мѣрка, слѣдъ като са научило че приходѣтъ отъ тѣзи стяжанія, ладечъ да са употребѣвають въ человеколюбивы цѣли, сѣмъ прѣхосвали отъ една шѣна калугеры. Императорското правителство, прибавилъ посланника, си заварѣло прѣвѣто да оправѣди една часть отъ приходѣтъ казаннитъ имѣты за издѣржаніе на учебнитъ заведенія въ Божій Гробѣтъ.

— Мусуруѣ паша, турскы посланникъ въ Лондрѣ, и който са намирѣше тука, отъ нѣколко врѣме насамъ, замѣна дѣлъ за англійската столицѣ.

ГАЛАТА

ПАДЖАЧИ ХАНЪ, стѣя № 5

срѣщу

Дейрменъ ханъ и станціѣтъ на Трамвантѣ ПИСАЛИЩЕ АДВОКАТСКО

устроено и управлявано

кото Марка Д. Балабанова.

— Като отъ онытъ сѣмъ узнали и отъ близу често сѣмъ видѣли срѣщу какыи непрѣзвѣдимыи и огромны мянѣтиѣ са наема, несъзвѣтелно и отъ невѣжество въ законѣтъ, да са бори всѣки почти Българиянъ комуто бы са случило да има нѣколко сѣдѣбѣи распрѣжъ было прѣдъ царскитъ гражданскы и търговскы сѣдѣлища, было по чуждѣтъ канцѣларіи, было прѣдъ духовнитъ църковны власти, ний считамы за длѣжностъ да обавимъ на българскѣтъ публичѣ, было въ Цариградъ, было вънъ по епархіитѣ, че въ горѣпоказаното наше ПИСАЛИЩЕ всѣкыи ще намери всѣкѣтъ възможны лесѣнѣти по кѣкѣвѣто бы было сѣдѣбѣи работѣ, кѣмъ сѣмъ снабдени съ всичкитъ средства и свѣдѣнія, потребны по тѣзи часть.

При това ний прѣимамы не само да съчиняваме всѣкѣкыи конѣраты, прошенія, и сѣдѣбны запѣскы, и да даваме съобразны съ законѣтъ свѣтъты и наставленія, но сѣмъ и думѣтъ да зинамы въ имѣто на оныи коикѣ бы ни законно оупѣномощѣли было прѣдъ царскитъ сѣдѣлища, было прѣдъ чуждѣтъ канцѣларіи, было прѣдъ принадлежѣнитъ духовныи началѣства. Языцитъ, българскыи съ срѣднитъ му славенскы, грѣцкыи, французскыи, пѣкъскыи, турскыи сѣмъ въ употребѣи въ нашѣто Писалище, и всѣкыи ше намери усьдѣи, точностъ, и прѣданіиѣ за свѣршваніе на работѣтъ му. Намирамы са въ писалищѣто си до 7 часа по турскыи.

Цариградъ 23 февруаріа 1873.

Марко Д. Балабановъ.

ГРЪКО-АРАПСКИЙ ВЪПРОСЪ.

ИЕРУСАЛИМЪ 10 Февруарій. (Извѣстъ отъ Левантъ Тамисъ.) Завчера гръцкыи калугеры отъ божигробскыи мѣнастры си расподѣлихъ вѣщити на бывшій патриархъ дѣла Киріла. Тѣ много са карахъ за една кутія, която мисляхъ че е тѣзи която великий князь Николай бѣше подарилъ на Н. Блаженство, по вѣрмето на посѣдѣнето му въ шествіе и "хвърлихъ кутіята на жребіе." Нѣ това не задоволи никакъ несприятелитѣ на дѣла Киріла и тѣмъ имъ е много жално дѣто сѣ го оставили да си земе санѣлка. "Само съ една риза на гърба трѣбаше да го изгонимъ," выкаха тѣ. Драгоманѣца Ангимосъ са видѣше огчаиъ дѣто неимѣрихъ курка на бывшій патриархъ върху който много сѣтъне и са оплакваше на другыи който подозрѣваше че сѣ го открадали като ги наричаше хайдуты.

Ужасното дѣйствио гоненіе противъ християныи на напоминона прѣзътъ явкове на християнството. Тѣзи кѣтъ хора, за да са избавятъ отъ ударитѣ на несприятелитѣ си въплотили обичени съ расото, сѣ принудени да стоятъ скривы; тѣ не смѣятъ да са показватъ никакъ отъ страхъ да не бы да паднатъ подъ ногитѣ на тѣзи добрыи отцы.

Не прѣди много са затворихъ въ тѣмнищата десетина души защото, споредъ както казваха, не отдавали почеть на новыи патриархъ. Кабахата на тѣзи злочестныи бѣше дѣто не станали на крака за да поздравятъ свѣтѣния му, когато заминуваха. За този кабахатъ тѣ са осѣдихъ на затворъ. Забѣлъ жето че тѣзи хора бѣхъ повечето бѣдныи бащи, който властыа нерачи да отпуснѣ осѣнѣ слѣдъ като ги принуди да подпишатъ една книга за подчиненіе.

Тѣзи подписки са испратихъ незабавно въ Цариградъ за да докажатъ на правителството че Арапскый народъ е твърдъ задоволенъ отъ новыи си Отецъ (Абутибахъ.) Единъ отецъ който неприяи друго освѣнъ да запира и да мѣчи този миролюбивъ народъ. Бы казалъ нѣкоѣ че той сѣ врѣме е упражнявалъ занаята на дѣлатиѣ.

Най послѣ са открьхъ съ голѣма мѣкотія обаче, главатарыи на бунтовническата партія, който са обидѣхъ на правителството. Тѣ сѣ достойны за обясненіе. Слѣдъ като ги лириха въ сѣчка Палестина, най послѣ ги набутиахъ въ Иерусалимъ. Тѣ сѣ докторъ Филоктилисъ Негри, пошъ Муса и единъ младъ момъкъ. Пошъ Муса, когото обидѣхъ отъ мѣнастры на управитѣля като виноватъ за прѣдѣтелство, сполучилъ да побѣгне още него день когато го запрѣхъ. Никой незнае какво е станалъ въ мыслѣтъ че нѣщо трѣба да му е дошло до главата. Полициѣта го трѣси. Телеграфыи са испратихъ даже въ Яфѣ за да го трѣсятъ подъ листо. Отъ кѣмшитъ който принадлежатъ на мѣнастры наче нахъ да истирватъ сичкыи бѣдныи хора. Истирихъ сѣщо тѣи сичкыи туземцы, който слугуваха на мѣнастры и на поповѣтъ. Почти сичкыи учители са испѣдиха подобно отъ училищѣта.

Като са страхуватъ да не бы оплакваніята на народа да пристѣгнатъ до знанію на великий вѣзиръ, който навѣрно не бы липсалъ да ги земе въ уваженіе, тѣи употребляватъ сѣкавыи средства за да отправятъ на Н. Височество една жалба отъ страна на жителитѣ.

Най призоваваме сичкыи прѣятѣли на човѣшната, сичкыи вѣлѣитѣли хора и публицисты да дойдѣтъ на помощь на този бѣдѣтъ народъ който немощество си гонѣи, да издигнатъ гласа си противъ толкова бесчестія и да прѣдизвикатъ наказаніе на виноватитѣ, въ името на една миролюбива и милосердна вѣра.

Нѣщо недостойно! Прѣдставителитѣ на силитѣ, тѣзи даже който са страхуватъ да нарушатъ лѣня на почивката като направятъ посѣщеніе или като излизатъ отъ кѣщи, сѣ прѣвѣтъ който насърчатъ тѣзи варварскыи дѣла.

Нѣва сичкыи благоразумныи хора са прѣдѣна звѣтъ отъ лѣжыи който мѣнастры распрѣска и кѣлѣвѣтъ който хвърля противъ това смиренно населеніе.

Най призоваваме най послѣ вниманіе на сичкыи оцѣи който не искатъ щото имотитѣ на Божій Гробъ да са распѣятъ. Благочестивитѣ православныи християныи сѣнаправили приношеніята зарадыи сиромаситѣ, за човѣколюбивитѣ постановленія, за поддържаніе на Божій Гробъ а не за да станатъ пѣвѣка на единъ купъ хайдуты, който за да присвоятъ мѣнастры, пожртвуваха най голѣмата часть отъ имота на мѣнастры, имотъ който е опрѣдѣленъ за облѣкненіе на сиромаситѣ.

СЪКАВЫ НѢЩА И НОВИНЫ.

— Манахъи петъкъ и сѣбота бывшій иерусалимскый патриархъ Кирілъ направилъ посѣщеніе на новыи и вѣтхыи министри, който го прѣвѣи съ най голѣма благосклонность. Като си отишѣлъ у

дома, той прѣвѣи визитыи на турскый посланикъ въ Персію и на рускый посланикъ.

— Една депѣша отъ Иерусалимъ извѣства че новыи патриархъ въплотилъ съ своитѣ хора черковата на свѣтъ Якова който принадлежеше на Арапыи. Тѣзи послѣднитѣ като сѣ опрѣдѣ, Патриарха заповѣдалъ на човѣшкыи си да искрѣтъ вратата на черковитѣ. Грѣцкыи попове вѣзѣли вътрѣ и зѣли свѣтитѣи чѣщи сичкыи другии ерѣбѣрныи нѣща. Туземцитѣ сѣ оплакали на властыа.

— Завчера Султана умножилъ самоволно мѣсечната на Кенаръ бѣдъ, амеѣлиа въ цѣрскый дѣвѣкъ, на 20 хилѣды гроша отъ 14 хилѣды който земалъ до сега.

— Субѣи паша, бывшій управитѣль въ Сиріи, подарилъ на Султана 10 арабскыи коня отъ чиста крѣвъ.

— Научаваме са че българетѣ който живѣятъ въ Ченгелъ кой сѣ съгласили тѣзи дни да съставятъ една българска община въ това село. Тѣи вѣзнамѣриаи още да събератъ пары за да си отворятъ тамъ единъ параклисъ въ който да са черкуватъ българетѣ както отъ Ченгелъ кой тѣи и отъ Бейленбей, Канли и други села. Хърватитѣ са обрѣкнѣли да имъ спомогнатъ въ това богоугодно прѣдприѣтіе. Най похваляемъ тѣзи наши браѣи и особено Гѣна Иванъ Лѣвъ, който полага и ѣ голѣмо стараніе за осмѣщеніе на това свято дѣло. Само тѣи трѣбува да са мѣчатъ да искрѣтъ работата а не да я оставятъ на срѣтъ както направихъ българетѣ отъ Галата и Бейоглу.

— Завчера въ сѣбота Н. Блаженство ексарха рѣкоположи архимандритъ Аверкія за врачанскыи вѣзѣныа. Дѣло Аверкія е единъ просвѣтитѣль и патристическыи старецъ.

— Прѣди нѣколко врѣме министъра на външныи работы бѣше предложилъ да се събере една международна комисія за да опрѣдѣли мѣркитѣ за здравіе който трѣба да са зематъ противъ избухнованіе на новыи епидеміи въ Персію. Чуждыи правителства като прѣйхъ това предложеніе, комисіята за здравіе што се събере, въ началото на мѣрта, на В. Порта и сѣко отъ посолствата на силитѣ въ Цариградъ ще са прѣдставлява въ тѣзи комисія отъ единъ особитъ пѣноможинъ.

— Г. Кодедъ купи на Аязъ паша при Таксима едно голѣмо мѣсто на което ще са сѣгради сарая на германското посолство. Мѣстото обѣма една повърхнина отъ около 20000 аршина.

— Великий вѣзиръ отпави тѣзи дни на главныи управитѣли едно окръжно писмо което заповѣда отъ сега нататѣкъ да са полага голѣмо вниманіе въ точното исполненіе на устава върху пашапортыи (тескерета) съ които трѣба да бѣждатъ снабдени пѣтницитѣ за да можѣтъ да обѣкѣтъ свободно вътрѣ въ държавата. Това писмо забѣлѣва измѣнитѣ който чиновницитѣ отъ пѣсалищата на пашапортыи сѣ сторили въ врѣдѣна хазната и небрѣженіе който тѣзи чиновницѣ показватъ тѣрѣбъ често въ исполненіе на длѣжноститѣ си.

Окрѣжното писмо излага съдържаніе на рѣченныи уставъ спорѣтъ който сѣко лице, каквито да бѣждѣтъ народностьта му и чѣстество му, което бы са намѣрило че пѣтува въ мѣстата на държавата безъ тескѣре, трѣба незабавно да са обѣжда на мѣстната властъ. Сѣлователно гдѣнитѣ управитѣли са призоваватъ въ този случай да наблюдаватъ внимателно мѣйнуруйтѣ на пашапортыи като ги прѣдизвѣсятъ че ще са наказатъ строго оцѣи който бы прѣстѣпили длѣжноститѣ си.

— Басиретъ обнародва слѣдующитѣ свѣдѣнія върху отѣблѣваніе на лѣшныи пары. Спорѣтъ този вѣстникъ сичката сума на тѣзи пары, който сѣ были сѣчены въ различныи врѣмена (безъ аѣгалитѣ), са издѣлаа горѣ доло на 360 миліона гроша, отъ който 65 миліона сѣ са отѣбгали по нагрѣтъ отъ кръгообращеніе. Подобно са уничтожили напоследѣтъ 17 миліона и 500 хилѣды гроша. Впрочемъ можѣтъ да са надѣваме че тѣзи пары ще са изгубѣтъ съвѣтъ въ едно тѣрѣдъ въсо врѣме. Царската хазна на който заплашаніята са правятъ обыкновенно въ чистыи пары, се осмѣществи така една печѣба който са оцѣлѣла на 50 миліона на голѣната и въ сѣщото врѣме зимодѣваніята между хората ще станатъ по лесныи. За да достигне тѣзи послѣдѣна цѣль, Маліето мислѣло да отѣбгали отъ кръгообращеніе и бакрѣнитѣ грошовѣи и двадесѣтѣгѣта, който щѣло да займѣти полѣвка легка съ монеты отъ 10 и 5 пары. Увѣрѣватъ че сумѣта на тѣи отѣбгленныи и обѣрнати бакрѣныи пары не надмѣнувала цифрата 80 миліона гроша.

— Тѣзи дни станѣ голѣма дума между тукашныи вѣстницѣ за чѣлика Парга, който дѣжи въ

Румѣлія и който Реуѣтъ бей и други съпрѣитѣжѣтели сѣ продали на Христѣвѣ ефеѣди Зографѣ. Нѣкои листовѣ доадохъ съвѣствѣи неготныи подробности вѣдохъ това отгѣтъ; ето какѣа е работата.

Чѣлика Парга принадлежи на едно илии мнозина частныи лица и не прѣдставляла никаква разлика отъ другыи подобныи недвижими прѣтѣвѣяи. Той са съставлява отъ едно широко разрабѣтено мѣсто на който са намѣратъ даже зданія. Прѣтѣжѣтелитѣ на Парга, който сѣ припознати съ тѣиѣа и хѣждѣтъ продадохъ имота си на Христѣвѣ ефеѣди Зографѣ, нѣщо което несѣставлява на най малкото прѣстѣпленіе на общото правѣло. Истина е че въ този мѣмѣтъ са намѣриа единѣ крѣпѣсть въ тѣ неперѣстава да принадлежи на държавата, понеже едно частно лице не може да распѣлага въ полза на едно друго частно лице съ единъ недвижимъ имотъ който принадлежи на правителството. Установенитѣ въ този чѣлиѣкъ арендѣши на който условіеи неразѣлкува въ нищо отъ това на другыи земѣлѣдѣцы въ държавата, вѣмѣто да заплащатъ сѣка година единъ опрѣдѣленъ данѣкъ, спѣждѣтъ съ прѣтѣжѣтеля произведеніе на жѣтѣва. Като е тѣи тѣи неимѣждѣе причината за който са направи толѣкова глѣчка за една продажба който е съвършено подобна на обыкновенныи продажбы.

— Спорѣтъ звиничныи свѣдѣнія холерата са съвѣствѣи изгубила отъ оцѣви мѣста на австрійската държава който сѣ близныи до боснійската влѣтъ и въ който силничѣо върѣдуваще прѣди нѣколко врѣме тѣзи бѣдѣсть.

— Вѣстникъ Призрѣи въ обнародѣва слѣдующата ужасна драма: Едно младо момѣче отъ едно село въ Калкаделенската каза бѣше са сѣгѣдило отъ родителитѣ си за единъ момъкъ отъ едно съседно село. Голеѣа бѣше станалъ безъ изволѣніе на момѣчето, което бѣше обѣвилъ че неше мѣжѣ който родителитѣ му искаха да му наложѣтъ. Най послѣ усѣдѣлило отъ мѣчатѣта, който родителитѣ му налагаи по причина на упорѣството му, то побѣгнало отъ бѣшѣната си кѣща и са скрѣло въ една прѣтѣлѣска кѣща отъ сѣщото сѣло. Незабавно бѣша му и братъ му го потѣрѣсили и като го намѣрили, завѣли го насилѣмъ въ дома на вуйѣка му. Щѣмъ пристѣгнѣло въ тѣзи кѣща, бѣша му и братъ му, изпразнили отгорѣмъ пѣшовитѣ си, най близныи му родители и тѣ хвърлили въ сѣщото врѣме отгорѣ му три другыи пушкыи, който го довършили. Сѣтне родителитѣ му го погребѣли като распрѣснали слухѣ че това момѣче са ужъ болѣо убило само защото не искало да са ужени. При сѣчко това, този слухъ не са повѣрѣвалъ отъ хората и мѣстната властъ посредѣстѣвала за да испѣта работата. Тѣи тѣ заповѣдала да изровѣтъ тѣлото и да са разглѣда отъ една комисія съставѣна отъ единъ пошъ, единъ пѣноможинъ на криминального сѣдѣниѣи и единъ хирургъ. Въ първото разглѣданіе на трупа са познало че тѣзи смѣръ не можѣла никакъ да са отладе на едно самоубѣйство. Родителитѣ на това кѣтѣо момѣче са намѣратъ днесъ въ раѣитѣ на властыа и нѣма сумѣнѣне че тѣ ще са наказѣтъ съ единъ примѣренъ начѣтъ, при сичкыи прѣдразсѣждѣтъ распрѣснѣтъ междѣ простыи аѣбанскыи народѣ, който мисли че бѣщата и майѣкѣа имѣтъ още право за животъ и за смѣръ върху дѣната си.

— Извѣстѣи отъ Калѣоѣръ че на 15 текущѣго прѣзъщѣ ношѣта хайдуты бѣстѣсили въ това село магазѣята на Стѣнѣа Бѣшикташлѣвъ и обрали по голѣмата часть отъ стѣката му и сичкыи пары който намѣрили въ нея. Разбойницитѣ не са задоволили съ този нѣи закѣли още слугата му който спѣлъ вътрѣ за да варди. Зарѣнтѣ когато госполѣарѣ отишѣлъ на магазѣята сѣ той ѣ намѣриѣ ѣ отворѣна и съблѣчена; слугата му былъ прострѣнъ на земята безъ глаѣа. Сѣтъи кѣто разглѣдалъ вътрѣ въ магазѣята, той ѣ мѣриѣ глаѣата на слугата си турѣна въ анасонѣенъ зѣмѣюль. Той обѣдилъ пѣзабѣано на властыа който зѣла дѣйствиѣтѣи мѣрѣкы за изѣвѣнѣніе на виноватитѣ.

ИЗВѢСТІЕ За училищѣта въ Лѣмъ са искѣтъ трѣиѣа учѣитѣли: главѣнъ, прѣдѣговѣститѣль и вѣзѣимѣтъ отъ който единъи при това да знаѣи и турскый языкъ да прѣподава; ѣ една учѣтѣлка която по край елементарныи науки да знаѣи да учи рѣжѣоѣтѣи и да ѣ пѣнолѣтѣрастѣна. За спорѣзуиѣи желѣушѣитѣ да са отнесѣтъ на право до лѣмѣската община.

ИЗВѢСТІЕ. Земѣлѣдѣчскый клѣучъ на Г на Ф. Ст. Кѣліѣа са прѣведе на българскыи. Тѣзи книга е готова вече за да са тури подъ печѣтъ. Извѣстѣа са прочѣе въ знаніе на сичкыи; ѣко бы нѣкой да ѣ прѣведе, писателитѣ на това извѣстѣе заварѣватъ правѣто да си трѣсятъ щѣтитѣ отъ него при надѣжѣната властъ.